

אמירה לפני קידוש*

(עפ"י שו"ע, והאריז"ל, שלי"ה, אור השנים, חיד"א, שלחה"ט)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו לחבר ארבע אותיות י"ה בן"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל למיקום שכינתא מעפרא וליחד הדודים ולעשות עטרין וקשוטין לשכינה הקדושה וכדי להשלים אדם העליון ואילן העליון ואל יעפב שום חטא ועון והרהור רע את מצנה זאת ותעלה לרצון ולנחת רוח לפני כסא כבודך. וברוב רחמין תעלה עלינו כאילו פנונתי בכל הפנונות והסודות התלויים בהם, ויהא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כאילו קנימתייה בכל פחטייה ונדקדוקיה ותרג"ג מצות התלויים בה. ויעלה לפניך קידוש זה עם קידושי בניך היודעים ומכוננים כהוגן, ומשך שפע וברכה רבה בכל העולמות ומשם ישפע על נפש רוח ונשמה לעבדך באמת ולשמור כל שבתות קדשך כל ימי חייו במחשבה דבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה. ויהי נ עם יי אל הנינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו

ומעשה ידינו כוננהו:

הריני מוכן ומזמן לקיים מצות קידוש על הנין לקיים מצנת הבורא יתברך שמו שציננו להזכיר בפה קדושת יום השבת שנתן לנו הקדוש ברוך הוא, על הנין, שנגמר זכור את יום השבת לקדשו, ופמו שפירשו רבותינו זכרונם לברכה. וגם להזכיר בו יציאת מצרים כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה. וגם לומר פרשת ויכלו להעיד על בריאת שמים וארץ. ובברכת בורא פרי הגפן לצאת גם על יין ושאר המשקין שאשפה לפני הסעודה ובתוך הסעודה. ולקיים מצנת קידוש במקום סעודה נוקא.

והריני מכוין להוציא גם את בני ביתי וכל הרוצין לצאת, בכל זה. ופנונתי לקיים כל מצות התלויים בהם ולתקן ש רשה במקום עליון, ולהעיד על יחודו ואחדותו יתברך שמו לעד אשר האציל ברא יצר ועשה כל העולמות ואין שני לו ובחר ביום

שבת קדשו לקדשו מפל הימים.

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אל הים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבות ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה: ויברך אל הים את יום השביעי ויקדש א תו, כי

בו שבת מפל מלאכתו, אשר ברא אל הים לעשות:

סברי מרגו ורבנו ורבתי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי, אל הנינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו, ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו, זכרון למעשה בראשית. תחלה למקראי ק דש זכר ליציאת מצרים. ושבת קדשך, באהבה וברצון הנחלתנו: ברוך אתה יי, מקדש השבת:

* תועלת אמירתה:

- שלא תהא אמירת קידוש כמצות אנשים מלומדה (עי' ס"ח מ"ו, ח"א כלל ה', מ"ב ס"ה ה').
- לדעת בעל באר מים חיים, טוב לומר כוונת המצוה בפה. וכן המנהג בתפילין, סוכה, בהמ"ז ועוד.
- מועיל כעין הכנה להלהיב הלב לקראת המצוה הגדולה לקדש יום השבת ולהעיד על יחודו יתייש ובריאת שמים וארץ.
- תועלת גדול שלא ישכח לכוין כוונת המצוה, דאע"ג דביש הוכחה יוצא, מ"מ לא מקיים חלקי "מחשבה" שבהמצוה (עי' דפ"ק בהקדמה).
- מביא התעוררות לכל השומעים לקראת האמירה.

אמירה לפני אכילת סעודת שבת קודש*

(אומרה לפני הסעודה)

(עפ"י שו"ע, והאריז"ל, שלי"ה, אור השנים, חיד"א, שלחה"ט)

סודות עליונות ועולמות ונשמות ואורות קדושות בלי שיעור וחקר. ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שבזכות קיום סעודת שבת וענג שבת, אזכה לתקן כל מה שפגמתי בגלגול זה ובגלגולים הקודמים בסעודות ותענוגי רשות ומאכלות יתירות ואסורות, והצילני ברוב רחמיך (בסעודת לילה יאמר: מחבלי משיח. בסעודת שחרית יאמר: מדינה של גיהנום. בסעודה

שלישית יאמר: ממלחמת גוג ומגוג.

ובזכות קדשת סעודה זו יומשך לנו שפע וברכה לכל האכלות והשתיות שנאכל ונשתה כל ימי חיינו, וימשוך עלינו שפע קדשה וטהרה מנעם ועונג ועדן העלין, לנפש חינו רוחינו ונשמותינו להתעבד בעבודתך ויראתך ולעבדך בלבב שלם ובנפש חפצה, כדי שיתגדל ויתקדש שמך

הגדול והקדוש על ידינו וע"כ? אמן.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחד שם י-ה בן-ה ביחודא שלים בשם כל ישראל.

וברוב רחמיך תעלה עלינו כאילו פונתי כל הפנונות וסודות התלויים בהם, ויעלה לפניך מצות אלו עם בניך היודעין ומכוונין פהוגין. ותהא חשוכה לפני הקדוש ברוך הוא כאילו קיימתים בכל פרטיהם ודקדוקיהם ותרג"ג מצות התלויים בהם. ויהי נ עם יי אל הינו עלינו ומעשה ידינו

כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות נטילת ידים לסעודה ואכילת פת בשבת ולבצוע על לחם משנה, (ואם מוציא אחרים יוסיף: ולהוציא בני ביתי וכל הרוצין לצאת במצות לחם משנה) ולבלבל הפת במלח, ולקיים סעודה הראשונה של שבת קודש (בסעודת ליל שבת יוסיף: שהוא סעודת דיצחק אבינו עליו השלום, הנקראת סעודתא דחקל תפוחין קדישין. בסעודת שחרית יוסיף: שהוא סעודתא דאברהם אבינו עליו השלום, הנקראת סעודתא דעתיקא קדישא.

בסעודה שלישית יוסיף: שהוא סעודתא דיעקב אבינו עליו השלום, הנקראת סעודתא דזעיר אנפין קדישין) ואסמכוה אקרא אכלהו היום כי שבת היום לי. וגם לאכול מאכלים שונים להתענג בשבת קדש כמ"ש וקראת לשבת עונג. והנני מכוין לפטור בברכת המוציא כל מה שביאו לאכל עד אחר נטילת מים אחרונים וגם מיני פיסגין

ומזונות. גם הנני מכוין בלבישת כסות נקיה ופונתי לעשות ולהשלים רצון הבורא ברוך הוא וברוך שמו, שציונו בכל אלה, ולתקן שרש סעודה זאת במקום עליון ולהשלים אדם העליון ואילן העליון ולעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו.

ואני מאמין שבכל מאלל ומשקה ובכל טעימה של שבת קדש תלויים

* תועלת האמירה, עמ"ש אצל אמירה לפני קידוש.